

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומאן האי תנא דאית ליה איסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחת?												◊	לד.
ר"מ היא	רב יהודה אמר רב:											!	לד.
יש אוכל אכילה אחת, וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד: טמא שאכל חלב והוא נותר מן מוקדשין ביוה"כ	דתנאי: [ת"ק]										◊	!	לד.
אם היתה שבת והוציאו בפיו - חייב	רבי מאיר:										◊	!	לד.
אינו מן השם.	אמרו לו:											!	לד.
ור"מ אליבא דמאן?												^	לד.
אי אליבא דרבי יהושע												!	לד.
טעה בדבר מצוה - פטור	האמר: [רבי יהושע]											!	לד.
אלא אליבא דרבי אליעזר												!	לד.
איבעית אימא: לעולם אליבא דרבי יהושע, כי קאמר רבי יהושע טעה בדבר מצוה פטור - הנ"מ גבי תינוקות, דזמנו בהול, אבל האי כיון דאין זמנו בהול - לא.												!	לד.
והרי תרומה, דאין זמנו בהול, וקפטרך												!	לד.
היה אוכל בתרומה, ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש פוטר	דתנן: [רבי אליעזר]											!	לד.
הכא בתרומה בערב הפסח עסקינן, דזמנה בהול.	רבי יהושע:											!	לד.
ואי בעית אימא: באיסור בת אחת ואליבא דר' שמעון.	הא איתמר עלה, אמר רב ביבי בר אביי:											!	לד.
בשלמא כולהו משכחת להו, דשוניהו שליח ושוו אינהו שליח ופגע שליח בשליח, אלא נדות היכי משכחת לה?												!	לד.
בשופעות מתוך י"ג לאחר שלשה עשר לאחיובי אינהו, מתוך שנים עשר לאחר שנים עשר לחיובי אינהי.	רב עמרם אמר רב:											!	לד.
מפרישין אותן.												!	לד.
והא אין אשה מתעברת בביאה ראשונה												!	לד.
שבעלו ושנו.	ר"נ אמר רבה בר אבוב:											!	לד.
הרי כאן ט"ז חטאות	ואלא הא דתנא ר' חייא:											!	לד.
תלתין ותרתין הויין												!	לד.
וליסעמיך												!	לד.
לר' אליעזר דמחייב על כל כח וכח												!	לד.
טובא הויין												!	לד.
אלא דבכח ראשון קחשיב												!	לד.
ה"נ דביאה ראשונה קחשיב.												!	לד.
והא תמר בביאה ראשונה איבערא	רבא לרב נחמן:											!	לד.
תמר באצבע מעכה	א"ל: [רב נחמן]											!	לד.
כל מועכות של בית רבי - תמר שמן, ולמה נקרא שמן תמר? ע"ש תמר שמעכה באצבעה.	דאמר רבי יצחק:											!	לד.
והא הווי ער ואונן												!	לד.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ער ואונן שמשו שלא כדרכן.												◊ !	לה:
כל עשרים וארבעה חדש דש מבפנים וזורה מבחוץ, דברי ר' אליעזר	מיתבי: [רבי אליעזר]											◊ ◊	לה:
הללו אינו אלא כמעשה ער ואונן	א"ל: [רב נחמן]											◊ ◊	לה:
כמעשה ער ואונן ולא כמעשה ער ואונן, כמעשה ער ואונן, דכתיב: (בראשית ל"ח) והיה בא אל אשת אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה ער ואונן, דאילו התם שלא כדרכה, והכא כדרכה.												◊ !	לה:
בשלמא אונן, דכתיב ביה: ושחת ארצה, אלא ער מנלן?												◊ ◊	לה:
דכתיב: (בראשית ל"ח) וימת גם אותו, אף הוא באותו מיתה מת.	רב נחמן בר יצחק:											◊ !	לה:
בשלמא אונן, משום לא לו יהיה הזרע, אלא ער מ"ט עבד הכי?												◊ ◊	לה:
כדי שלא תתעבר ויכחיש יפיה.												◊ !	לה:
(ויקרא ט"ו) אותה - פרט לכלה, דברי רבי יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											◊ ◊	לה:
פרט לשלא כדרכה.	חכמים:											◊ ◊	לה:
לימא קא סבר רבי יהודה: התורה חסה על תכשיטי כלה	הון בריה דרב נחמן לרב נחמן:											◊ ◊	לה:
לפי שאין אשה מתעברת מביאה ראשונה.	א"ל: [רב נחמן]											◊ !	לה:
במאי קמיפלגי?												◊ ^	לה:
שכבת זרע - פרט להעראה, אותה - פרט לשלא כדרכה	רבנן סברי:											◊ ◊ !	לה:
שלא כדרכה והעראה משכבת זרע נפקא, אותה - פרט לכלה.	רבי יהודה סבר:											◊ ◊ !	לה:
כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת - שוב אינה יולדת.	כי אתא רבין א"ר יוחנן:											◊ ◊	לה:
לא שנו אלא שאין דעתה להנשא, אבל דעתה להנשא - מתעברת.	רב נחמן:											◊ ◊	לה:
אמר ליה רבא לבת רב חסדא: קא מרגני רבנן אבתריך אמרה ליה: אנא דעתאי עלך הואי.												◊ O	לה:
ההיא דאתאי לקמיה דרב יוסף, אמרה לו: ר', אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי א"ל: בתי, אל תוציאי לעז על דברי חכמים אמרה ליה: לנכרי נבעלתי.												◊ O	לה:
וכולן צריכות להמתין שלשה חדשים, חוץ מגיורת ומשוחררת קטנה	שמואל:											◊ ◊	לה:
אבל קטנה בת ישראל - צריכה להמתין ג' חדשים.												◊ ◊	לה:
ובמאי?												◊ ^	לה:
אי במיאון												◊ !	לה:
והאמר שמואל דלא בעיא												◊ ◊	לה:
ואי בגט												◊ !	לה:
האמרה שמואל חדא זימנא												◊ ◊	לה:
מיאנה בו - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, נתן לה גט - צריכה להמתין שלשה חדשים	דאמר שמואל:											◊ ◊	לה:
אלא בזנות, וגזרו רבנן קטנה משום גדולה.												◊ !	לה:
ומי גזרינן קטנה משום גדולה?												◊ ◊	לה:
אם היו קטנות שאינן ראויות לילד - מחזירין אותן מיד	והתנן:											◊ ◊	לה: